Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. Igor Barbacaru)

Dosarul nr. 3r-628/25 (2-24098811-02-3r-21102025)

D E C I Z I E

4 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Președintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Judecătorii

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de Lapteacru Petru împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 septembrie 2025, adoptată în cauza înaintată în ordine de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de Lapteacru Petru împotriva Primăriei or. Codru, privind obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

a c o n s t a t a t:

Poziția instanței de fond:

La 3 septembrie 2024 Lapteacru Petru a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Primăriei or. Codru, solicitând:

- obligarea emiterii actului administrativ, privind alocarea unui lot de teren d-nei Efimov Larisa pentru construcția casei de locuit individuale conform documentelor depuse.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din 1 august 2025, s-a acordat reclamantului termen pentru înlăturarea neajunsurilor indicate de instanța de judecată și anume, concretizarea cerințelor reieșind din dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) dreptul său vătămat prin prisma prevederilor art. 17 din Codul administrativ, și, respectiv, a prezenta dovada depunerii anterior la autoritatea publică a cererii de emitere a actului administrativ individual. Totodată, s-a explicat reclamantului că, în caz dacă neajunsurile nu vor fi lichidate, cererea de chemare în judecată va fi declarată inadmisibilă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 septembrie, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Lapteacru Petru împotriva Primăriei or. Codru, privind obligarea emiterii actului administrativ favorabil, în temeiul art. 207 alin.(2) lit. h), e) din Codul administrativ.

Solicitarea recurentului:

La 9 octombrie 2025 Lapteacru Petru, a declarat cerere de recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 septembrie 2025.

La data de 21 octombrie 2025, cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a indicat că încheierea primei instanțe este ilegală și neîntemeiată, fiind adoptată cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual.

Consecvent, a indicat că prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 39 din Codul administrativ, ce prevede accesul liber la justiție, cât și de prevederile art. 192 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia, cauzele privind acțiunile autorităților publice se judecă de urgență și în mod prioritar.

Referitor la faptul depunerii acțiunii de către o persoană neîmputernicită, recurentul a menționat că el este tatăl biologic al Larisei Lapteacru (*****), fapt ce se poate de verificat în baza de date, motiv pentru care consideră că nu au fost încălcate prevederile art. 211 alin. (2) din Codul administrativ.

În contextul celor expuse, a indicat că a acționat în conformitate cu prevederile legale, depunând probele ca parte vătămată, însă prima instanță le-a ignorat prin neexaminarea cauzei, fapt ce a condus la încălcarea obligației acesteia de a asigura preeminența dreptului în sensul definit de Constituția RM, practica internațională și art. 36 din Codul administrativ.

Cu referire la cele menționate, a solicitat admiterea cererii de recurs și anularea încheierii primei instanțe.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul Civil a constatat că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 septembrie 2025, a fost recepționată de către Lapteacru Petru la 29 septembrie 2025, fapt ce se confirmă prin avizul poștal anexat la materialele cauzei (f.d.52), iar recursul a fost depus la 9 octombrie 2025.

Astfel, raportând la normele legale pre citate la circumstanțele speței, Completul consideră că recursul declarat de Lapteacru Petru, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii instanței de

fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Conform art. 241 alin. (1), (3) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, la 3 septembrie 2024 Lapteacru Petru a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Primăriei or. Codru, solicitând obligarea emiterii actului administrativ privind alocarea unui lot de teren d-nei Efimov Larisa pentru construcția casei de locuit individuale conform documentelor depuse.

Prin încheierea vicepreședintelui interimar a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 iunie 2025, cauza menționată a fost supusă redistribuirii, iar potrivit fișei de repartizare repetată, la 16.06.2025, a fost repartizată aleatoriu prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Igor Barbacaru.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din 1 august 2025, s-a acordat reclamantului termen pentru înlăturarea neajunsurilor indicate de instanța de judecată și anume : concretizarea cerințelor reieșind din dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) dreptul său vătămat prin prisma prevederilor art. 17 din Codul administrativ, și respectiv a prezenta dovada depunerii anterior la autoritatea publică a cererii de emitere a actului administrativ individual. Totodată, s-a explicat reclamantului că, în caz dacă neajunsurile nu vor fi lichidate, cererea de chemare în judecată va fi declarată inadmisibilă.

Pe cale de consecință, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 septembrie 2025, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Lapteacru Petru împotriva Primăriei or. Codru, privind obligarea emiterii actului administrativ favorabil, în temeiul art. 207 alin.(2) lit. h), e) din Codul administrativ.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 9 octombrie 2025, Lapteacru Petru a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

În conformitate cu prevederile art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 213 din Codul administrativ, dacă cererea de chemare în judecată nu corespunde prevederilor art. 211 alin.(1) și (2) și ale art. 212 alin.(1), judecătorul stabilește reclamantului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă reclamantul a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanță, cererea se consideră depusă la data inițială.

Potrivit art. 211 alin. (1) lit. e), f) g) și h) din Codul administrativ, în cererea

de chemare în judecată se indică: pretențiile reclamantului; circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretenția; enumerarea tuturor probelor pe care reclamantul le deține și le poate prezenta; datele despre respectarea procedurii prealabile, dacă o astfel de procedură este prevăzută de lege. În acord cu alineatul 2, al aceluiași articol, cererea de chemare în judecată se semnează de reclamant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit.

Conform art. 212 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, la cererea de chemare în judecată se anexează: a) copia actului administrativ contestat și copia deciziei cu privire la cererea prealabilă, dacă legea prevede o astfel de procedură; b) copia actului de identitate al reclamantului persoană fizică sau extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, dacă reclamantul este persoană juridică; c) documentul care confirmă împuternicirile reprezentantului legal sau împuternicit; d) copii de pe cererea de chemare în judecată și de pe toate înscrisurile anexate, într-un număr egal cu numărul de participanți la proces; e) dovada achitării taxei de stat și/sau a taxei de timbru, în cazurile prevăzute în Legea taxei de stat nr.213/2023. Reclamantul poate anexa și alte înscrisuri la cererea de chemare în judecată.

În susținerea concluziei de respingere a cererii de recurs, instanța de recurs ține să sublinieze că, la depunerea acțiunii în contencios administrativ în instanță, reclamantul trebuie să respecte anumite exigențe de formă și conținut, prevăzute la articolelor 211 și 212 din Codul administrativ.

La caz, Completul specializat reține că, atâta timp cât reclamantul/recurent nu se conformează cerințelor instanței și nu lichidează în termen toate neajunsurile, în mod necesar intervine sancțiunea declarării inadmisibilității acțiunii.

În primul rând, Colegiul observă că recurentul își întemeiază recursul preponderent pe argumente ce țin de pretinsa îndreptățire a Larisei Efimov, de a beneficia de atribuirea unui lot de teren și de conduita autorității publice pe parcursul examinării demersurilor adresate acesteia.

Or, asemenea susțineri vizează fondul eventualului litigiu administrativ și nu răspund aspectelor de admisibilitate care au constituit temeiul soluției pronunțate de instanța de fond.

În procedura contenciosului administrativ, verificarea admisibilității acțiunii reprezintă o etapă distinctă și prealabilă examinării fondului cauzei. Numai după constatarea întrunirii tuturor condițiilor de admisibilitate instanța poate trece la examinarea legalității activității administrative contestate. În consecință, argumentele recurentului referitoare la pretinsa obligație a autorității publice de a atribui terenul solicitat ori la pretinsa activitate administrativă defectuoasă a acesteia nu pot influența soluția asupra admisibilității acțiunii și nu sunt de natură să înlăture constatările instanței de fond privind lipsa condițiilor procesuale necesare pentru examinarea cauzei în fond.

Corespunzător, potrivit art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, coroborat cu dispozițiile articolelor 39 alin. (2), 17 și 189 alin. (1)-(2) din Codul

administrativ, Colegiul atestă că, sesizarea instanței de judecată de către orice persoană care în opinia sa revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere, implică existența obligatorie a două condiții, și anume, existența vătămării unui drept subiectiv recunoscut de lege a reclamantului și vătămarea dreptului său să fie cauzat printr-un act administrativ, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Iar, potrivit art. 207 alin. (1) și alin. (2) lit. h) din Codul administrativ, conțin prevederi cu privire la faptul că, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: lit. h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

La caz, Completul judiciar remarcă că, recurentul/reclamant a depus cererea de chemare în judecată care nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) din Codul administrativ, precum și nu a indicat dreptul său vătămat în sensul art. 17 din Codul administrativ, iar judecătorul instanței de fond corect i-a stabilit un termen pentru înlăturarea neajunsurilor admise, iar din motivul neconformării indicațiilor instanței, acțiunea reclamantului Lapteacru Petru a fost declarată inadmisibilă.

Inter alia, Colegiul reține că art. 17 din Codul administrativ definește dreptul vătămat ca fiind orice drept sau libertate stabilită de lege căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă. Totodată, potrivit art. 39 alin. (2) și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, poate sesiza instanța de contencios administrativ persoana care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Prin urmare, legiuitorul a condiționat expres accesul la procedura contenciosului administrativ de existența unei vătămări directe, personale și actuale a unui drept subiectiv aparținând reclamantului. Nu este suficientă invocarea unei eventuale afectări a drepturilor unei alte persoane și nici simplul interes moral ori familial față de situația juridică a acesteia.

Din conținutul cererii rezultă fără echivoc că reclamantul Lapteacru Petru a solicitat obligarea Primăriei or. Codru să emită un act administrativ individual favorabil privind alocarea unui lot de teren pentru construcție fiicei sale, Larisa Efimov. Astfel, chiar obiectul acțiunii demonstrează că beneficiarul pretinsului act administrativ este o terță persoană, iar nu reclamantul însuși.

În aceste condiții, instanța de fond a solicitat în mod justificat reclamantului să concretizeze care este dreptul propriu pretins vătămat și în ce mod activitatea administrativă contestată i-ar afecta situația juridică personală. Cu toate acestea, reclamantul nu a oferit explicații apte să demonstreze existența unei asemenea

vătămări și nici nu a indicat un drept subiectiv propriu afectat de activitatea administrativă a autorității publice.

Colegiul nu poate reține argumentul recurentului potrivit căruia simpla sa calitate de tată biologic al Larisei Efimov i-ar conferi dreptul de a înainta acțiunea în numele acesteia. Legislația procesuală nu instituie o reprezentare procesuală automată între părinți și copiii majori. Exercitarea drepturilor procesuale în numele unei alte persoane este posibilă doar în condițiile expres prevăzute de lege, respectiv în temeiul unei reprezentări legale sau convenționale corespunzătoare.

Or, din materialele dosarului nu rezultă existența vreunui document, care să confirme împuternicirea lui Lapteacru Petru de a acționa în numele și interesul Larisei Efimov. Dealtfel, chiar răspunsurile emise de autoritatea publică și anexate la dosar sunt adresate Larisei Efimov, ceea ce confirmă că raportul juridic administrativ s-a desfășurat între aceasta și autoritatea publică, iar nu între autoritate și reclamant.

În același context, Colegiul reține că instanța de fond nu a refuzat accesul la justiție și nici nu a restrâns în mod arbitrar dreptul reclamantului de a se adresa instanței. Dimpotrivă, aceasta a aplicat mecanismul prevăzut de art. 213 din Codul administrativ, acordând reclamantului un termen pentru remedierea neajunsurilor constatate și indicând expres aspectele care urmau a fi clarificate. Numai după expirarea termenului acordat și constatarea faptului că neajunsurile nu au fost înlăturate, instanța a procedat la verificarea admisibilității acțiunii.

Prin urmare, susținerea recurentului privind încălcarea accesului liber la justiție este nefondată. Dreptul de acces la instanță nu este unul absolut și poate fi exercitat numai cu respectarea condițiilor procedurale stabilite de lege, condiții care urmăresc buna administrare a justiției și identificarea persoanelor îndreptățite să promoveze anumite pretenții în fața instanței.

Colegiul va respinge deasemenea și susținerea recurentului, precum că instanța de fond nu ar fi examinat cauza, ignorând astfel obligația de a asigura preeminența dreptului, or, verificarea existenței unui drept vătămat cât și a condițiilor de formă și conținut reprezintă condiții de admisibilitate expres prevăzute de art. 207 alin. (2) lit. e), 211 și 212 din Codul administrativ, care urmează a fi analizate de instanță din oficiu anterior examinării fondului litigiului.

În aceste condiții, Colegiul reține că, în sensul Legii, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin acțiunea înaintată în judecată, în conținutul căreia urmează a fi arătată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul articolele 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” *se referă la drepturi subiective concrete*, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

Prin urmare, deși Codul administrativ prevede ca o condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ existența dreptului vătămat al

reclamantului prin activitatea administrativă desfășurată de Primăria or. Codru, din materialele cauzei nu rezultă încălcarea vreunui drept al reclamantului de către autoritatea publică pârâtă prin activitatea administrativă desfășurată, nefiind justificate de către reclamant ingerințele în drepturile acestuia.

În aceste condiții, Colegiul concluzionează că instanța de fond a aplicat corect prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) și lit. h) din Codul administrativ, întrucât reclamantul nu a demonstrat existența unui drept propriu vătămat prin activitatea administrativă contestată și nici nu a înlăturat neajunsurile indicate prin încheierea din 1 august 2025. În consecință, soluția de declarare a inadmisibilității acțiunii este legală, întemeiată și corespunde circumstanțelor cauzei.

Colegiul observă, deasemenea, că argumentele formulate în recurs nu combat efectiv constatările instanței de fond referitoare la lipsa dreptului vătămat și la inexistența unei împuterniciri pentru reprezentarea Larisei Efimov. Recurentul se limitează la exprimarea dezacordului său față de soluția adoptată și la reiterarea circumstanțelor pe care le consideră relevante pentru fondul litigiului, fără a demonstra în ce constă eroarea de drept săvârșită de instanța de fond la aplicarea normelor privind admisibilitatea acțiunii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că nu au fost constatate temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat și de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 septembrie 2025, ca întemeiată și legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Lapteacru Petru.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 septembrie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/